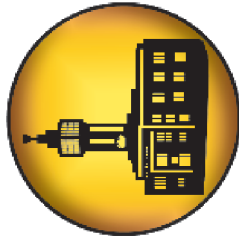

VRŠOVICKÝ

VYZBROJENI

HLASATEL

5/2010

VÍROU,
LÁSKOU
A NADĚJÍ

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovických

Divadelní soubor Petrklíč
uvádí v rámci projektu Divadlo v chrámu

Selma Lagerlöfová

LEGENDA O VERONICE

účinkují: Elena Strupková, Luděk Nešleha a Kamil Dolžal

Tajuplný příběh známé švédské autorky, která jako první žena získala v roce 1909 Nobelovu cenu za literaturu, nás dovede k úspěštilé a statečné Římance z okruhu Tiberiova dvora a zpřítomní nám její dramatické setkání s Ježíšem Kristem na jeho křížové cestě.

SCÉNÁŘ: ELENA STRUPKOVÁ | REŽIE: ELENA STRUPKOVÁ, LUDĚK NEŠLEHA
HUDBA: KAMIL DOLEŽAL | VYTVAŘNÁ SPOLUPRÁCE: PAVLINA VASILEVA

**VĚŘEJNÁ GENERALKA: 28.5. v 18.00
V HUSOVĚ SBORU VE VRŠOVICÍCH**

Představení vzniklo za podpory:

Husův sbor
Církve esasklovenské husitské
ve Vršovcích

Bratři a sestry, mezi televizní diváky se rozhodně nemohu počítat. Hlavním důvodem, proč jsem se jim nestal a nestávám je především skutečnost, že televizor u nás doma nenajdete, a potom také, že nejruznější formáty televizních pořadů mě zkrátka neoslovují. Nejspíš už také patříme ke generaci, která k poučení i zábavě vyžaduje médium více interaktivnější nežli televize- a tím je dneska především internet. Přesto si o sobě myslím, že co se týče televizní produkce, jsem celkem „v obraze“, třebaže obrazovku nevlastním. Stále populárním televizním fenoménem jsou nejruznější soutěže z druhu tzv. reality show. Začal to před lety v Holandsku Big Brother a dnes jsou pořady podobného rázu známé a vysílané po celém světě. Realita v nich zobrazovaná se může týkat jakékoliv oblasti lidského života a soužití: od psychologie mezilidských vztahů v užitém prostoru, přes testování hlasových schopností anebo kulinařského umění, jak jsme toho svědky nyní v pořadu Ano, šéfe! Co na tom, že realita v těchto pořadech prezentovaná je stejně kaširovaná, jako kterákoliv jiná televizní produkce. Mantrou je na prvním místě divácká sledovanost, která když nedosahuje požadovaných kvót, je pořad odsouzen k předčasnému ukončení. Pořad, který mám na mysli já, by patřil právě do takové kategorie. Vysnil jsem si novou reality show, kterou Bohu žel, (nebo Bohu díků?) neuvěde žádná televize na světě: Církev hledá Superstar. Což takhle přenést jeden celý formát televizní zábavy na konkrétní církev? Napadlo mě to, když Ústřední rada motivovala tvůrce nové koncepce České-

ho zápasu finanční odměnou 50.000Kč. To je však zoufale slabý kalibr! V pořadu Církev hledá Superstar by Ústřední rada vypysala hlavní odměnu pro vítěze deset miliónů korun (peníze by se získaly prodejem některého z jejich rekreačních zařízení), vedle finanční prémie by vítěz obdržel poukaz na misijní cestu kolem světa (zajistili by bratři Balek a Krautshneider) a na rok by se mohl stát farářem v jednom z lukrativních pražských sborů (dostal by úkolem pražský biskup). Co by soutěž obnášela? Církev by hledala jedince, který by v časovém limitu deseti postupujících kol musel oživit náboženskou obec tak, aby řekněme po čtvrt roce byl v této obci nastartován duchovní růst, čítala by nejméně sto nových víru praktikujících duší a přírůstky by převažovaly nad úbytky v řádech stovek procent. Testovaly by se misijní a pastorační předpoklady, evangelizace v mimořádných případech včetně nepřátelského prostředí, manažerské schopnosti, hlasová průprava a mnoho dalších věcí. Hlásit by se mohl kdokoliv nad 18 let s čistým trestním rejstříkem: studentů bohosloví, farářů i laici jakéhokoliv přesvědčení. Pokud by vítěz nebyl v duchovenském stavu, zvláštní výjimkou z Řádu duchovenské služby by byl vysvěcen a mohl by se ujmout svých odměn i světených činností. Zdá se vám to přitažené za vlasy? Inu, taková je přeci většina „reality show“. Asi z mého plánu nic nebude: církev si ušetří ostudu a milióny si ponechá. Ale hledání Superstar by se přesto vzdávat neměla. Vždyť onou Superstar je i v názvu nejslavnějšího muzikálu všech dob: JEŽÍŠ KRISTUS.

David Frijdl

O DUCHU SVATÉM

Člověk je natolik slabý, že ani neví, jak se modlit, jak prosit či chválit, ale Duch svatý přichází na pomoc (srv. Ř 8,26). Písmo ukazuje, jak krásné chvalozpěvy vznikly působením Ducha. Marie, poté co počala z Ducha svatého a přišla k Alžbětě, zazpívala Magnificat. Zachariáš byl naplněn Duchem svatým a chválil Boha Izraele. Sám Ježíš velebil Otce v Duchu svatém: „V té hodině zajašal v Duchu svatém a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebes a země...“ (Lk 10,21a) Svatý Pavel vyzýval, aby věřící zpívali chvalozpěvy a duchovní písně plni Ducha (srv. Ef 5,19). Svatý Basíl Veliký poukazoval na Ducha svatého jako na „místo“, kde se přimáší Bohu obět chval a díků, a podkládá toto tvrzení Ježíšovými slovy: „Ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a pravdě.“ (J 4,23)82 Nejen, že duše je chrámem Ducha svatého, ale také Duch je chrámem duše, ve kterém člověk oslavuje Boha. Tato chvála je naplněna tím, že právě díky Duchu svatému se odhaluje člověk tajemství Krista, skrže něhož lze vystoupit k Otci. Duch svatý zůstává velikým darem, který přichází do srdce člověka spolu s modlitbou. Kdekoliv na světě někdo pozvedá velikým darem, který přichází do srdce člověka spolu s modlitbou. A čím více se tato modlitba rozšiřuje po světě, tím více se rozšiřuje přítomnost a působení Ducha svatého, který „vdechuje“ modlitbu do srdce člověka. Tato neoddělitelnost Ducha a modlitby napovídá, že člověk, který chce Boha chválit, musí otevřít své srdce Duchu svatému, aby jeho chvála byla naplněna. Pro modlitbu chvály i pro celý křesťanský život platí tedy Pavlova slova: „Jsmě-li živí Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit.“ (Gal 5,25).

NEDELE V KVĚTNU

Pavel Šmíd

IV. neděle po velikonocích – Cantate

2. května 2010

Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy. (J 16,13)

První čtení Písma: Ž 98,1–3

Druhé čtení Písma: Jk 1,16–21

Evangelium: J 16,5–15

VI. neděle po velikonocích – Exaudi

16. května 2010

Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. (J 15,26)

První čtení Písma: Ž 27,7–9.1

Druhé čtení Písma: 1 Pt 4,7–11

Evangelium: J 15,26–16,4

V. neděle po velikonocích – Rogate

9. května 2010

Toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otce; i já ho budu milovat a dám mu to poznat. (J 14,21)

První čtení Písma: L 11,9; Ž 66,1b–2

Druhé čtení Písma: Jk 1,22–27

Evangelium: J 16,23–30

Hod Boží svatodušní – Vyhlíží Ducha svatého 23. května 2010

Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo. (J 14,23)

První čtení Písma: Mdr 1,7; Ž 68,2

Druhé čtení Písma: Sk 2,1–11

Evangelium: J 14,23–31

Oslavení Páně 13. května 2010

Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. (Mk 16,15)

První čtení Písma: Sk 1,11; Ž 47,2

Druhé čtení Písma: Sk 1,1–11

Evangelium: J 17,1–11

I. neděle po Hodu Božím svatodušním

30. května 2010 – svátek svatě Trojice

Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého. (Mt 28,19)

První čtení Písma: Tób 12,20a–b; Ž 8,2

Druhé čtení Písma: Ř 11,33–36

Evangelium: Mt 28,18–20

Ž 33, 5b.6a.1

1Pt 2, 21-25

ev. Jn 10, 11-16

DOBŘÍ PASTÝŘ

Ježíšova řeč z desáté kapitoly Janova evangelia o dobrém pastýři obsahuje mimo jiných myšlenek také jedinečnou, a troufám si říci i velkolepou manifestaci budoucí jednoty církve. Bývá na to někdy při výkladu této biblické pasáže nepravem zapomináno. Kazatelé se mnohokrát s oblibou soustředují na vděčné motivy z Ježíšovy řeči, jakými jsou např. ovečky, vlk, pastýř, dveře do ovčince. Odtud dále poukazují na stádovitost ovcí, jejich zmatenost pokud jim chybí vůdčí element a mnoho jiných věcí. I já jako kazatel jsem si tím mnohokrát a opakovaně prošel: jak jsem se ostatně mohl přesvědčit při pohledu do několika svých dřívějších kázání na toto téma. I proto jsem zůstal na počátku tvorby tohoto kázání na daný biblický text poněkud bezradným: zase dobrý pastýř? Co k tomu ještě dodat? Přečetl jsem si opakovaně příslušnou biblickou pasáž a prázdná stránka dál zůstávala prázdnou. Už jsem myslel, že svůj jákobovský zápas s Božím slovem budu muset protentokrát odpískat a spolehnout se na některá z citovaných dřívějších kázání, když v tom můj zrak spočinul na poslední větě z daného biblického úseku: a právě v ní mi Pán hodil záchranné lano. Protože to je věta poslední, kazatelé ji mají tendenci přehlédnout, opomenout, možná jsme už vyčerpání popisným líčením života ovčích plemene a jeho zvyků, že nám gradace této Ježíšovy řeči a v ní ukrytý závěrečný obraz unikne. Mám na mysli citaci ze závěru

šestnáctého verše: „Uslýší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř.“ Když jsem si ho přečetl vytanul mi na mysl nápěv mé oblíbené písně 162 z husitského zpěvníku Jak rozkošné a milé. Končí totiž parafrází právě tohoto biblického verše: „Tam kolem svého vládce lid bude shromážděn, pak bude jedno stádoce a jeden pastýř jen.“ Jak jsem řekl, právě v této větě vidím veliké zaslíbení budoucí jednoty Božího lidu. Ježíš hovoří o jednom stádu a jednom pastýři. Předtím je však řeč o ovčinci a o tom, že mnohé ovce nejsou z tohoto ovčince a i ty musí on jako dobrý pastýř přivést. Zřejmě i svatý Jeroným když překládal Vulgátu byl - podobně jako já, unavený a nepostřehl proto jemný rozdíl v závěru Ježíšovy řeči, ve které až doposud byla řeč o ovcích a o ovčinci, ale až ke konci je teprve užit motiv stáda. Mezi ovčincem, respektive ovčinci o kterých je v biblické pasáži řeč, neboť pokud nejsou ovce pouze z jednoho ovčince, jak Ježíš říká, musí být i ovce z ovčinců jiných, a jedním stádem, je veliký rozdíl. Jeroným ve svém překladu bible do latiny zaměnil stádo za ovčinec a závěrečnou pasáž přeložil ve smyslu: „pak bude jeden ovčinec a jeden pastýř.“ Ovčinci správně rozumíme jako církev, respektive církvím, protože ovčinců, stejně jako církví je mnoho. Ale ovečky nejsou jenom v ovčincích církevních: jsou zatoulané i do míst na hony od církví vzdálených: i ty však má Ježíš na srdci a chce z nich udělat ne JEDEN ovčinec, jednu církev, ale jedno stádo, kterému on bude pastýřem. Znovu

na mě dýchla mnohovrstevnost evangelního textu tak typická pro evangelistu Jana. Přiznám po pravdě, že kdybych se nepodíval do biblického komentáře, asi bych si toho, stejně jako Jeroným nevěsimul: no uznejte - není to od evangelisty na nás připravený chyták? To je nejprve samý ovčinec, samé ovce a až na konci jedno - a to doslova, stádo! Snad jsem tedy pochopil správně, že ovčincem má na mysli dočasný příbytek pro ovce, uskupení různorodá ve svém vnějším projevu a zároveň také dočasná, co se týče délky jejich trvání. Podoba ovčinců v průběhu času je proměnlivá. Jejich úkolem - proto byly stlučeny, je, aby chránily ovce předtím, nežli budou shromážděny ne pod jednu střechu, takovou by na zemi nikdo nebyl schopen postavit, ale v jedno stádo s jediným pastýřem. Časová perspektiva tak překračuje podle mého pohledu v tomto bodě pozemský horizont a přelévá se do budoucnostní perspektivy, na věčnost, jak zpíváme v našem zpěvníku: „Tam kolem svého vládce lid bude shromážděn, pak bude jedno stádece a jeden pastýř jen.“ Mít svůj ovčinec je krásná výchozí ekumenická pozice: a jak si my křesťané ve svých rozličných ovčincích libujeme. Jsme v nich zabydleni, víme dobře, jaké jsou záclonky na našich oknech a mnozí z nás by je nevyvyměnili - mám na mysli ty záclonky, ani za nic. Pro ty záclonky a vázu na stole však někdy přehlédneme nečistotu na zemi či jiný projev značně zchátralého zevnějšku našich ovčinců, ale co na tom, když doma je doma a taky nám v našich domovech mnohdy nevadí, že máme třicet let starou kuchyňskou linku a v předstíni oprýskaný botník: domov je přeci něco

víc, nežli jen nábytek, kterým jsme si svůj příbytek zařídili. Někdy ale může přijít návštěva z jiných příbytků a se zděšením se nás zeptá: „Co to tady máš za hrůzu?“ To potom rudneme, nevíme co říct a tak odpovídáme: vždyť to přeci nevyhodím, když to ještě slouží a zvyknul jsem si na to, a vůbec - mám k tomu vztah!“ Ovčince jsou krásná věc! Ovceky si je šperkuji, cítí se v nich bezpečně, zavírají dveře a někdy i utěšují okna, ale pozor: jak říká staré úsloví „všeho dočasu, Pán Bůh na věky.“ Cílem a východiskem křesťanské víry nejsou ovčince s jejich záclonkami, ale budoucí stádo kolem jediného pastýře. Pozemský příbytek bude stržen a nahrazen příbytkem od Boha, věčným domem v nebesích. Budeme z našich hezkých i nehezkých ovčinců jednou vyvedeni a postaveni před Pána, který se i mě zeptá: „A kolik jsi přivedl ty oveček do svého ovčince? Jednu, deset, žádnou? Výšel jsi vůbec ven, hledal si je i za zdmi svého stavení? Co jsi udělal pro to, abys tu jednu ztracenou získal?“ Ježíšovu větu „mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince“ si vezmeme, prosím vás, důkladně k srdci. Kdyby se nám jednu jedinou podařilo přivést, stojí to za to a i nám, neustále opouštěným ovečkám v našem ovčinci bude veseleji.

Amen

*Kázání o II. neděli po velikonočních
18. dubna 2010 v Husově sboru ve Vršovicích*

2.5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
5.5.	středa	19 hod.	Pěvecký koncert duchovních písní. Zpívá Dana Dubová	ve velkém sále kostela
7.-9.5.	pátek-neděle	Jarní sborový víkend	ve Krkonoších	fara Eljón, Špindlertiv Mlýn
9.5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	
12.5.	středa	19 hod.	Dobrá večer Quintet Show - pěvecký recitál acapellového souboru	v Divadle MANA
14.5.	pátek	19 hod.	Lékaři bez hranic. Komponovaný večer o lékařské intervenci na Haiti.	v Divadle MANA
16.5.	neděle	8.30 hod.	Sborová snídane	v I. patře
16.5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
17.5.	pondělí	15.30 hod.	schůze Rady starších	v sakristii
21.5.	pátek	18.30 hod.	Setkání žen Husova sboru	u sestry farářové
23.5.	neděle	10 hod.	Hod Boží svatodušní	slouží D. Frýdl
28.5.	pátek	18-24 hod.	Noc otevřených kostelů	program v hl. sále kostela
30.5.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl, káže A. Frýdlová
31.5.	pondělí	11 hod.	Tisková konference o Divadle MANA	Polský institut
31.5.	pondělí	18.30 hod.	Varhanní koncert záků Jakuba Janšy	v hl. sále kostela

KONTAKT

Moskevská 34/967

101 00 Praha 10-Vršovice

e-mail: info@husuvsbor.cz

www.husuvsbor.cz

e-mail faráře: david.frydl@tiscali.cz

tel.: 271724317 (Farní kancelář)

271726461 byt faráře

731100059 mobil faráře

Centrum MANA

nizkoprahové centrum aktivit

produkce: Jirina Hůlková, tel. 774941946

www.centrummana.cz

e-mail: info@centrummana.cz

divadlo@centrummana.cz

Prodej vstupenek před začátkem představení na pokladně divadla.

JAKÁ JE NAŠE VÍRA?

V.

FARÁŘ ODPOVÍDÁ...

V lednovém čísle Vršovického Hlasatele jsme přispěním Jakuba Peška otevřeli nový cyklus s pracovním názvem Jaká je naše víra? Dotazníkovou anketou se bratr Jakub snažil zmapovat víru lidí, kteří přicházejí k nám do sboru. Získané odpovědi byly následně Jakubem analyzovány přičemž ve svém hodnocení vznesl i několik otázek na mě jako duchovního pověřeného správou našeho církevního společenství. Dnes uzavírám poslední odpovědi řadu Jakubových otázek. Týká se svátostného kněžství. V příštím pokračování cyklu přijde slibový pokus o analýzu všech získaných odpovědí členů sboru.

Čtím se v rámci bohoslužby vysvěcení kněží liší od ostatních účastníků bohoslužby?

Opět platí, že je důležité si říci, v jakém společenství tato otázka zaznívá. Od toho se totiž odvíjí i následná odpověď, která bude zaručeně jiná v prostředí pravoslavném (např. že kněz zde má zpravidla plnovous, což zaručeně každý z dalších účastníků bohoslužby mít nemůže), v prostředí římskokatolickém (kněz žije zpravidla v celibátu; dál platí, co bylo řečeno v předchozí záorce), nebo v prostředí reformačním (kněz má na sobě zpravidla talár, atd.). To všechno jsou však, jak je zřejmé, pouze vnější druhotné znaky. Máme-li dále přemýšlet o kněžství a jeho roli v křesťanské církvi, nezbyde nám, nežli upřít pozornost k tomu, zdali je nějakým způsobem zmíněno v Novém zákoně. A právě tento pohled může v mnohých vyvolat veliké překvapení: Nový zákon nezná úřad kněze v jeho institucioním pojetí tak, jak se s ním setkáváme v křesťanských církvích dnes! Skutečně tomu tak je: Novým zákonem popisovaná prvokřesťanská církev (tzn. časové rozpětí zhruba do roku 150 po Kr.) neměla a neznala úřad kněze. V Novém zákoně na křesťanské kněze nenarazíte zkrátka proto, že v něm žádní nejsou. V prvokřesťanské církvi byli presbyteri (starší sboru), jáhni - diakonové (služebníci při stolech), jáhenky ženy, učitelé (starali se o vzdělávání ve víře), protoci (charismaticky obdaření jednotlivci, kteří obdrželi od Boha zvláštní poselství důležité k růstu církve), apoštolové (svědci Kristova pozemského života a sloupky církve - těšili se největší autoritě) a biskupové (dozorci nad jednotlivými církvemi). Kněží ve výčtu činovníků prvokřesťanské církve chybí. Je tomu tak proto, že kněžství bylo po staletí formováno židovským chápáním, ve kterém hrál kněz roli obětníka. Kněz jako zástupný představitel Božího lidu představoval před tvář Nejvyššího, aby nejprve obětoval sám za sebe (za svoje hříchy) a následně za hříchy svého lidu. Někdy se v této souvislosti hovoří o tzn. reintegraci: znovuobnovení, znovunavázání vztahu s Bohem (či božstvem, uvažujeme-li v souradnicích jiných náboženských systémů). Starozákonní kněz plní tuto reintegrační funkci. Kněžská služba Starého Izraele však končí

v křesťanství s příchodem Mesiáše Ježíše. On sám sebe dává jako výkupnou obět. Předstupuje před Boží tvář jako jediný pravý kněz. Nový zákon pro něho nalezá titul: Velekněz podle řádu Melchisedeocha. Žd 5,10. Podle podání Janova evangelia umírá Ježíš ve stejné chvíli, kdy jsou na nádvoří Jeruzalémského chrámu zabíjeni velikonoční beránci. On se tak stává jediným pravým velikonočním beránkem, paschou, která zachraňuje ty, kteří nalézají život skrze jeho krev. Protože Ježíšova obět je jediná a jedinečná, není možné ji nahradit ani opakovat. Proto novozákonní církve nepotřebovala instituci kněze, který by obětoval, protože jediná pravá obět byla vykonána Ježíšem Kristem a jako taková je nenahraditelná. V prvokřesťánské církvi - a to je princip, který posléze pro církve pomáhala znovuoobjevovat reformace, platí, že nikdy v ní není knězem (kromě jediného kněze Krista), a zároveň všichni jsou kněžstvími (ve smyslu obecného kněžství všech věřících), protože všichni, kteří v Krista věří a přijali křest do jeho jména, mají podíl na jeho oběti. Jak se tedy posléze objevili v křesťánské církvi kněží? Odpovědi se různí. Většinou se má za to, že úřad kněze byl odvozen z úřadu presbytera, který na sebe bral i funkce svátostné spojené s průběhem eucharistie. Potože však původní židovská praxe kněžích obětníků z křesťanství vymizela, stávalo se nové duchovní společenství společným okolo jediné oběti Ježíše Krista. Církve sama sebe pochopila jako obětní společenství soustředěné k oběti Kristově. Ta nemohla ani nemusela být v církvi znovu opakovaná, musela však být připomínána a zvěstována. Nástrojem zvěsti se stal svátostný hod na připomínku Ježíšova posledního stolování s učedníky. Zde se uplatňující presbyteri byli spolu s biskupy vedoucími postupně vznikajícími bohoslužbami; stáli v čele a společenství předsedali.

Na otázku po odlišnosti kněze oproti shromážděnému lidu odpovídá autor Základů víry Zdeněk Trtík takto: „Není mezi ním a věřícím lidem podstatný rozdíl, má však při eucharistii vedoucí funkci v tom, že ostatním pomáhá. Toto biblické pojetí kněžské služby Kristova lidu se vylučuje s principem apoštolské sukcese ve smyslu předávání zvláštní moci. Římsko-katolické pojetí kněžství vede k obnovení starozákonní obětní praxe, která se opakuje každou bohoslužbu pomocí kněze nekrvavým způsobem.“

Přestože Církve československá husitská hovoří o svátostném kněžství, nevidí rozdíl mezi knězem a ostatními ve zvláštnosti moci, kterou je kněz obdařen, ale v pověření církve, kterou kněz od svého společenství převzal. Církve deleguje na vybrané jednotlivce konkrétní poslání ke službě. Služba kněze spočívá především v tom, že předsedá bohoslužebnému shromáždění: vede bohoslužbu církve a dbá na čistotu víry a zvěsti církve. Toto pověření církve přenáší na ty, které na základě svých řádů považuje za způsobilé ke kněžské službě. Způsobilost není dána pouze odpovídajícím teologickým vzděláním kněží, ale veškerou jejich dosavadní duchovní formací.

David Frydl

DĚTI V CENTRU MANA

Třebaže v čase pokračujícího jara ještě není čas na rekapitulaci, rádi bychom se s vámi, čtenáři Vršovického Hlasatele podělili o naše dojmy z několika málo pořadů, které jsme letos připravily pro naše nejmenší publikum. Věděli jsme o tom, že kdysi do Jiráskova divadla chodily mimo dospělých příznivců amatérského divadelního umění také děti. Děti z naší náboženské akce, děti z katolického společenství i děti ze širšího okolí, jejichž rodiče cítili kvalitní kulturu i pro ty nejmenší. Tyto informace z nalezených fragmentů dokumentů o činnosti původního divadla nás vedly k nápadu využít grantových příležitostí pro nezisková občanská sdružení a tak Husův sbor, respektive vedení Farního úřadu, společně s nově založeným občanským sdružením Centrum MANA, se pokusily

o nemožné: požádat o příspěvek na dětská představení pro naši nejmenší generaci, která vyrůstá v okolí vršovického Husova sboru. Podání takového projektu je věc složitá, zvláště pak, když se musíte vejít do omezených možností nejenom, pokud jde o náš nádherný, leč velice komorní studiový divadelní prostor, ale také do určitých finančních limitů. Věděli

jste však, že když téma dobře uchopíme, mohla by se o nás dozvědět celá řada vršovických mladých rodin, které zde žijí, pracují a hledají sebe navzájem v novém společenském kontextu dnešní doby. Chtěla bych se s vámi podělit o náš poslední zážitek, který jsme prožili v neděli 25. dubna společně se zástupci Pražské diecéze. Den jsme zahájili bohoslužbou, kterou vedl pražský biskup Dr. David Tonzar. Odpoledne bylo rozděleno do dvou částí: v té první se předávaly diplomy vítězům výtvarné soutěže dětí z Prahy 10, v té druhé pak přišli profesionální herci divadelní skupiny MIMOS s pořadem Klauniáda.

Výtvarné soutěže, kterou vyhlásila naše církev, se zúčastnilo z vršovických škol celkem 135 dětí za pečlivého dohledu paní učitelky výtvarné výchovy, v některých případech i za dohledu vedení školy... Už jenom tato skutečnost nás potěšila, natož zasláné obrázky – pastely, kresby tuhou či přímo akvarely od dětí z prvního i druhého stupně základních škol. Výstavu si před jejím oficiálním otevřením prohlédl i již výše zmíněný pražský biskup spolu s manželkou, který zároveň převzal patronát nad soutěží. Vystavené obrázky se mu moc líbily a ostatní průběh odpoledne

již nechal v rukou zástupců Pražské diecéze a nás pořadatelů, tedy vršovického sboru, Centra Mana a Husitského centra, o.p.s.. Přišly děti i rodiči a všichni byli upřímně nadšeni vyprávěním přítomného herce Jirího Lábuse, který ochotně sdělil „příběhy z natačení“ a trpělivě vysvětloval malým malířům zákulisi filmového létání nebo zmi-zení čaroděje Rumburaka i jiné filmové zážitky z jeho rolí, které děti tak dobře znají a dodnes rády sledují... Po rozdáni cen za krásné ztvárnění památek Vršovic, vršovických kostelů a také herecké osobnosti Jirího Lábuse, přišla pro děti ještě jedna společná cena, vystoupení klaunů z Divadla MIMOS. Děti se upřímně bavily a byla to docela příjemná tečka tohoto nádherného setkání v našem divadelním studiu Mana.

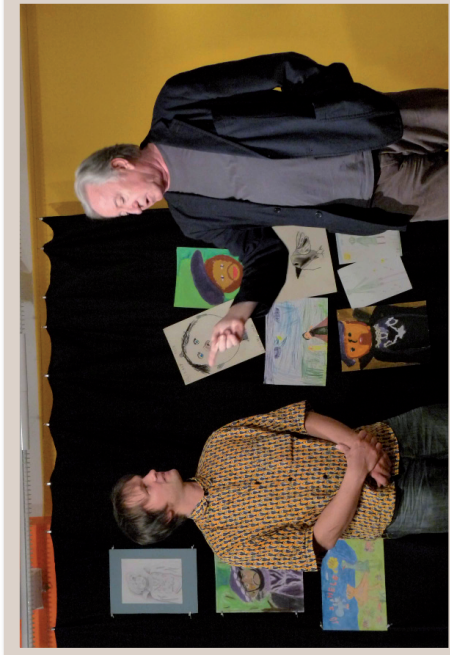
Snad největší radostí byla následná reakce našich spoluobčanů, kteří si dali tu práci a sdělili nám, většinou elektronicky, své dojmy z uskutečněné akce: společně s rodinami děkují za krásné odpoledne. Je to pro nás, pořadatele a organizátory, snad ta největší odměna a doufáme, že se nám po letní pauze podaří pokračovat v nastartovaném projektu. Prozatím nebudeme prozrazovat, jaké další projekty připravujeme, ale již nyní vás vybízíme - přijďte se svými dětmi a jejich přáteli mezi nás, přijďte se potěšit a zároveň podpořit naše úsilí přiblížit dětem živé divadlo, být v prostřední blízkosti herců, kteří se věnují této náročné disciplíně – divadlu po dětského diváka.

Jiríma Hálková, produkce Husova sboru a Centra MANA, o.s.

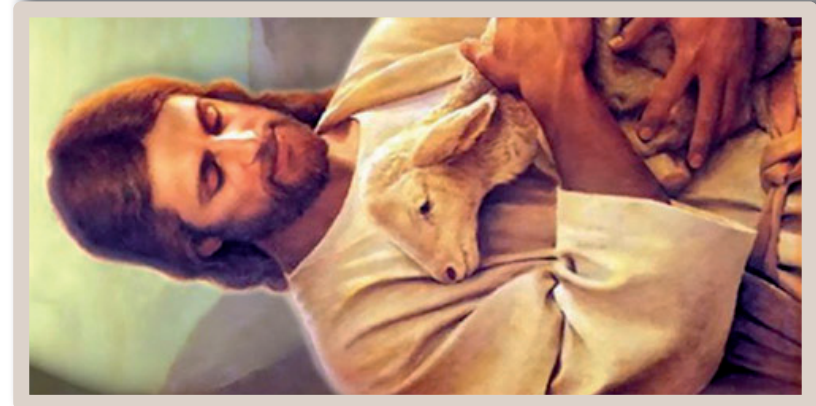
NOC KOSTELŮ 2010

Náš sbor je zapojen do celorepublikové akce Noc kostelů 2010. O této ekumenické aktivitě uvádíme z jejich internetových stránek www.nockostelu.cz. Noc kostelů je:

- pozváním všech lidí dobré vůle ke společnému setkání a k objevování krásy křesťanských výtvarných a architektonických pokladů,
- projevem kreativity a důvěry v život u lidí, kteří chrámy stavěli a zdobili, ale i u těch, kteří je dnes obývají a chtějí se podílit o svou víru, o svůj život, a svoje osobní obdarování a dovednosti,
- nabídkou zakorvené křesťanské spirituality, modlitby a služby potřebným,
- znamením živé spolupráce křesťanských církví (ekumenismus), která zaceľuje rány vzniklé v minulých staletích.

AŽ PŘÍSTĚ BUDEŠ MÍT POCIT, ŽE S TEBOU BŮH NIC NESVEDE, VZPOMEŇ SI, ŽE:

ABRAHAM BYL PŘILÍŠ STARÝ ...
SÁRA BYLA NEPLODNÁ ...
IZÁK BYL PŘEHNANĚ DŮVĚŘIVÝ ...
JÁKOB BYL ÚSKOČNÝ ...
LEA BYLA OŠKLIVÁ ...
JOSEF EGYPTSKÝ PROŽIL TĚŽKOU ŠIKANU OD SVÝCH
BRATRŮ ...
MOJŽÍŠ MĚL TRAUMA Z DĚTSTVÍ A BYL AGRESIVNÍ ...
GEDEON MĚL STRACH A CHTĚL UTĚČT ...
RACHAB BYLA PROSTITUTKA ...
JEREMIÁŠ A TIMOTEJ BYLI PŘILÍŠ MLADÍ ...
DAVID MĚL NA KONTĚ CIZOLOŽSTVÍ A ÚKLADNOU
VRAŽDU ...
JONÁŠ UTEKL PŘED HOSPODINEM ...
NOE SE OBČAS OPL DO NĚMOTY ...
NŦEMI BYLA VDOVA ...
JÓB PŘISEL O RODINU, O MAJETEK A TRPĚL DEPRESÍ ...
JAN KŘTITEL BYL BEZDOMOVEC A POJÍDAL HMYZ ...
MARIA OBČAS NECHÁPALA, JAK TO PÁN BŮH MYSLEL ...
JEŽÍŠ V PUBERTĚ UTEKL RODIČŮM A JEŠTĚ SE DIVIL, CO
MAJÍ ZA PROBLÉM ...
UČEDNÍCI USÍNALI PŘI MODLITĚ ...

PETR SE VYTAHOVAL, A PAK ZAPŘEL KRISTA ...

MARTA BYLA WOKOHOLIČKA ...

JEJÍ SESTRA MARIE ZAS NEBYLA ZROVNA AKČNÍ ŽENA ...

MARIE MAGDALÉNA BYLA PROSTITUTKA, A JEŠTĚ K TOMU POSEDLÁ ...

SAMAŘSKÁ ŽENA BYLA NĚKOLIKRÁT ROZVEDENA A ŽILA „NA HROMÁDCE“ ...

ZACHEUS BYL MALÝ A ZAKOMPLEXOVANÝ A ŽIVIL SE DAŇOVÝMI PODVODY ...

PAVEL BYL CHOLERIK A OBČAS SI NEVIDĚL DO ÚST ...

TIMOTEJ MÍVAL ŽALUDEČNÍ POTÍŽE ...

PRVNÍ BYL S JEŽÍŠEM V NEBI LOTR PO PRAVICI ...

**TAK SE NELEKNI, ŽE PÁN POČÍTÁ I S TEBOU!
I KVŮLI TOBĚ VSTAL Z MRTVÝCH!**

RADA STARŠÍCH

Rada starších je správní a výkonný orgán, který spolu s farářem řídí chod náboženské obce. Je tvořena laiky, virilními členy jsou všichni duchovní ustanovení v náboženské obci. Rada starších Náboženské obce ČCŠH v Praze Vršovicích pracuje v současnosti v tomto složení:

Kamila Kopčilová (1957) - předsedkyně	Daniel Čáp (1942) - technický poradce
Jan M. Kubín (1963) – finanční zpravodaj	David Frýdl (1974) – farář
Bohuslava Marková (1947)	Jaroslava Srbová (1944)
Miroslava Pražáková (1942)	Oldřich Nováček (1972)

ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 20. 4. 2010

Hostem schůze byl architekt a herec pan David Vávra. Rada starších s ním jednala o době a způsobu využití divadelního sálu v Husově sboru. Arch. Vávra navrhuje koncipovat prostor multifunkčně. Bylo domluveno, že budou zahájeny práce na architektonické studii prostoru, ze které vyplynou další způsoby řešení všech dispozic sálu i okolních prostor. Termín realizace pan architekt stanovil na letní měsíce 2010.

Dalším hostem byl Edward Tomas - majitel produkční agentury a bývalý obchodní ředitel Divadla na Fidlovačce. Také navrhuje co možné nejvíce variabilní řešení prostor a jejich postupné ožívování nejužnějšími aktivitami za podpory známých osobností z řad umělců. Br. Kubín znovu představil teze svého záměru a přislíbil realizovat ukázkou z jím navrhovaného duchovně-vzdělávacího programu - mělo by být realizováno na podzím.

RS posoudila došlé nabídky na rekonstrukci bytu v I. patře obytné části Husova sboru. Z poprávkového řízení vybrala jako vítěze firmu Jirří Svoboda - stavební činnost. RS má s touto firmou předchozí dobré zkušenosti a její nabídku posoudila jako přiměřenou výši objemu prací v bytě. Rozpočítvané náklady dosahují výše 810.000Kč. RS řešila způsob dofinancování stavby a rozhodla požádat realizační firmu o možné odsunutí poslední platby ve výši 150.000Kč do následujícího roku. Návrh byl schválen.

Ses. Hůlková informovala přítomné o způsobu propagace kulturních aktivit v Centru MANA. Současný reklamní panel na rohu budovy je nedostačující, neb na něj není možné adekvátně umístit reklamní materiály tak, aby odolaly povětrnostním vlivům a vandalismu. Jako řešení navrhuje zakoupit uzamykatelnou vitrínu. RS návrh schválila. RS taktéž schvaluje umístit na zbytek reklamní plochy poutač s ukazatelem k restauraci a vinárně v ulici Na Kovárně.

Br. farář informoval o zapojení našeho sboru do akce Noc kostelů, která proběhne v noci 28. května. Požádal v té souvislosti o součinnost dalších členů Rady starších, kteří by zajistili hladký průběh této akce.

RS odsouhlasila propůjčení divadelního sálu na konání premiéry divadelní hry Studia Neklid na termín 1. a 3. června 2010.

Ze zápisu ze schůze RS vybrala Bohuslava Marková.

Vršovický Hlasatel – časopis Náboženské obce Církev čs. husitské v Praze Vršovicích. Vydává Husův sbor Praha 10 - Vršovice. Vedoucí redaktor David Frýdl. Redakční rada: David Frýdl, Miroslav Svoboda. Příspěvky zasílejte poštu na adresu Husova sboru, Moskevská 34, Praha 10, 101 00 nebo elektronicky: info@hususbor.cz. Nepronájemné – pro vnitřní potřebu církve. Vychází jednou měsíčně. K dostání na Farním úřadě. Cena dobrovolná, náklady na jeden výtisk 7 Kč.